

Liber

appellari solet: id est celum et terra: utique maius est quam solum celum aut sola terra. Et in unoque corpore aliud est magnitudo: aliud color: aliud figura. Non enim et diminuta magnitudine manere idem color et eadem figura: et colore mutato manere eadem figura et eadem magnitudo: et figura eadem non manente: tam magnus est et eodem modo coloratus. Et quecumque alia simul dicuntur de corpore: possunt et simul et plura sine ceteris conmutari. Ne per hoc multiplex esse concorditer natura corporis: simplex aut nullo modo. Creatura quoque spiritualis sicut est anima: est quidem in corporis comparatione simplicior: sine comparatione autem corporis multiplex est. etiam ipsa non simplex. Nam ideo simplicior est corpore: quia non mole diffunditur per spacium loci: sed in unoquoque corpore: et in uno toto tota est: et in qualibet parte eius tota est. Et ideo cum sit aliquid in quis exiguum particulam corporis quod sentiat anima: quis non fiat in toto corpore: illa tamen tota sentit: quia tota non latet. Sed tamen etiam in anima cum aliud sit artificiosum esse: aliud inertem: aliud acutum: aliud memorem: aliud cupiditas: aliud timor: aliud leticia: aliud tristitia: possintque et alia sine alijs: et alia magis: alia minus innumerabilia et innumerabiliter in anime natura inueniri: manifestum est non simplicem: sed multiplex esse naturam. Quia enim simplex mutabile est. ois autem creatura mutabilis.

De simplici et incommutabili essentia dei quoniam multipliciter secundum substantiam nominantur.

Capitulum VII.

Quis vero multipliciter quidem dicitur Magnus: bonus: sapiens: beatus: verus: et quicquid aliud non indigne dici videtur. Sed eadem magnitudo eius est: que sapientia: Non enim mole magnus est: sed virtute. Sed eadem bonitas que sapientia et magnitudo: et eadem veritas que illa omnia. Et non est ibi aliud beatum esse: et aliud magnum: aut sapientem: aut verum: aut bonum esse: aut omnino ipsum esse. Nec quoniam trinitas est: ideo triplex putandus est. Alioquin minor erit pater solus: aut filius solus: quam simul pater et filius. Quia non inueniatur quomodo dici possit: aut pater solus aut filius solus: cum semper atque inseparabiliter et ille cum filio sit: et ille cum patre: non ut ambo sint pater: aut ambo filii: sed quod semper in unicem: neuter solus. Quia nondicimus et deum solum ipsam trinitatem: quoniam semper sit cum spiritibus et a iabus sanctis: et solus dicimus quod deus est: quod non et illi cum illo deus sunt: ita solus pater dicimus patrem: non quod separatur a filio. sed quod

non simul ambo pater sunt

Trinitatem deitatis nullum triplicem esse dividenda: quod nec tria ibi pluri sunt quam unum: nec unum minus quam tria.

Capitulum VIII.

Imitans tantus est solus pater: vel solius filius: vel solus spiritus sanctus: qui est filius et filius et spiritus sanctus: nullum triplicem dicendum est. Corpora quippe ad iunctioem sua crescunt. Quis enim qui adheret uxori sue: unum corpus sit: maius tamen corpus sit: quam si soli viri esset: aut soli uxoris. In rebus autem spiritualibus cum minor: maior: adherescit: sicut creatura creatori: illa sit maior quam erat: non ille. In his enim quod non mole magna sunt: hoc est maior: esse quod est melius esse. Melior autem fit spiritus alicui creature: cum adhereret creator: quam si non adhereret: et ideo maior quod melior. Qui ergo adhereret iste dominus: unus spiritus est: sed tamen dominus non ideo maior: quam si statim qui adhereret dominus. In ipso igitur deo cum adhereret equali patri filius equalis: aut spiritus sanctus patri et filio equalis: non fit maior deus quam singuli ex ipsis: quod non est quo crescat illa perfectio. Perfectus autem siue pater: siue filius: siue spiritus sanctus: et perfectus deus: pater et filius et spiritus sanctus et ideo trinitas potius quam triplices.

De solo vero deo patre et filio et spiritus sancto.

Capitulum IX.

Quoniam ostendimus quod possit dici solus pater: quod non nisi ipse ibi patre consideranda est illa sententia quod deus deus vero solum non esse patrem solum: sed pater et filium et spiritum sanctum. Si quis enim interroget: pater solus verum sit deus: quomodo responderetur non esse nisi forte ita dicamus esse quidem patrem deum: sed non esse solum deus: esse autem solum deum: pater et filium et spiritum sanctum. Sed quid agimus de illo testimonio domini. Pro enim dicebat: et pater nominauerat ad quem loquebatur: cum ait: Hec est vita eterna: ut cognoscant te unum verum deum. Quod quidem arrianis sic solent accipere: quasi non sit filius verus deus. Quibus exclusis: videndum est an intelligere cogamur: cum dictum est prius. Ut cognoscant te unum verum deum: tanquam hoc insinuare voluerit: quod et solus pater deus verus est: ne non intelligeremus deum: nisi ipsa tria sicut pater et filius et spiritus sanctus. Non ergo ex domini testimonio: et pater et filius unum verum deum. et simul pater et filius et spiritum sanctum: id est simili ipsam trinitatem: non tres veros deos: sed unum verum deum. An quoniam addidit: Et quem misisti iesum christum: subaudiendum est unum verum deum. Et ideo verborum est: ut te et quem misisti iesum christum: cognoscant

Capitulum IV.

Capitulum V.

Capitulum VI.

Capitulum VII.

Capitulum VIII.

Capitulum IX.

viii verū deū. **U**nus ergo tacuit de spūsancto:
 an qm̄ sequens est. vt vbi cūq; noīas vnum
 ranta pace vna adhērēs: vt per hāc vtrumq;
 vnu sit: iā ex hoc intelligat etiā ipa pax: q̄uis
 nō cōmemoreſ. **N**ā ſ illo loco apls videt q̄ſ
 p̄tmittere spūsanctū: t̄ t̄ etiā ibi intelligit
 vbi ait. **D**ia veftra. vos aut̄ xp̄i. xp̄s aut̄ dei.
Ibide. ii. **C**itez. **S**aput mulieris vir. caput viri xp̄us:
 caput aut̄ xp̄i deus. **S**ed rursus ſi de⁹ nō nifl
 oīa ſil̄tria: quō caput xp̄i de⁹: id est caput xp̄i
 trinitas: cū in trinitate ſit xp̄us vt ſit trinitas.
An qđ est pater cū filio: caput eſt ei qđ ē ſol⁹
 filius: cū filio em̄ pater deus. ſolus autē filius
 xp̄s eſt: marie qđ iā verbū caro factū loquitur.
Scđ in quā humilitatē ei⁹ etiā maior eſt pater
 ſicut dicit. **Q**m̄ p̄ maior me eſt: vt hoc ipūm
 deū eſt qđ illi cū patre vnu eſt: caput ſit hoīis
 mediatoris: qđ ipē ſolus eſt. **H**i em̄ mente re-
 cre dicimus principale hoīis: id eſt tāq; caput
 huīane ſubſtātie: cū ipē hoī cū mente ſit homo
 cur nō multo cōgruētius: multoq; magis ver-
 bū cū patre qđ ſimul deus eſt: caput eſt xp̄i: qđ
 uis xp̄s hoī niſi cū verbo qđ caro factum eſt: in-
 telligi non poſſit. **S**ed hoc vt iā diximus: ali-
 quāto diligenti⁹ poſtea conſiderabim⁹. **N**ūc
 autē equalitas trinitatis: t̄ vna eadēq; ſubſtā-
 tia quantū breuiter poruimus demōstrata eſt
 vt quoquo mō ſehabeat iſta queſtio: quā diſ-
 cutiendā aciōre intentione diſtulimus: nihil
 impedit quo minus fateamur ſummā equa-
 litatē patris t̄ filij t̄ ſpirituſancti.

De ſententia ſancti hilarij qua in trinitate
 personarum proprieṭatem intelligitur demō
 strasse. **C**apitulum. X.

Tidā cum vellet breuiffime ſingula
 rum in trinitate personarum inſinu-
 are propria: eternitas inquit in pa-
 tre: ſpecies in imagine: uſus in munere. **E**t
 qđ non mediocriſ auctoritatiſ in tractatione
 ſcripturar̄: t̄ assertione fidei vir extitit. hilari⁹
 enim hoc in libris ſuis poſuit. horum verboꝝ:
 id eſt patris t̄ imaginis: t̄ muneris: eternitas
 t̄ ſpeciei: t̄ uſus: abditam ſcrutatus intellige-
 tam: quantū valeo nō eum ſecurū arbitror in
 eternitatis vocabulo: niſi qđ pater non habet
 patrem de quo ſit: filius aut̄ de patre eſt vt ſit:
 atoꝝ vt illi coeternus ſit. **I**mago em̄ ſi pfecte
 implet illud cuius imago eſt: ipa coequatur ei
 non illud imaginis ſue. **I**n qua imagine ſpēm
 noīauit: credo qđ ppter pulchritudinē: vbi iā
 eſt tanta cōgruentia t̄ prima equalitas: t̄ pri-
 ma ſimilitudo: nulla in re diſſidens: t̄ nullo mo-
 do inequalis: t̄ nulla ex parte diſſimilis: ſed ad
 idem respondēs ei cuius imago eſt. **U**bi

eſt prima t̄ ſumma vita: cui nō eſt aliud viue-
 re t̄ aliud eē: ſed id eſt viuere. **E**t p̄in⁹
 ac ſlū intellectus: cui non eſt aliud viuere t̄
 aliud intelligere: ſed id qđ eſt intelligere. **B** vi-
 uere: hoc eſte eſt: vnu oīa: tanq; verbū perfe-
 ctū: cui non deſit aliquid: t̄ ars quedaz oīpo-
 tis atq; ſapienſis dei: plena oīm rationū viue-
 tiū incōmutabilitū: t̄ oīs vnu in ea: ſicut ipſa
 vnu de vno: cū quo vnu. **I**n nouit oīa deus:
 qđ fecit per ipam: t̄ ideo cum decedant t̄ ſucce-
 dant tempora: nō decidit aliquid vel ſuccedit
 ſcientie dei. **N**ō em̄ hec qđ creaſta ſunt iō ſciunt
 a deo: qđ facta ſunt: ac nō poti⁹ ideo facta ſunt
 vel mutabilia: qđ imutabiliter a deo ſciuntur.
Ille igit̄ ineffabilis quidā cōplexus patris et
 imaginis non eſt ſine pfruitione: ſine caritate
 ſine gaudio. **I**lla ergo dilectio: delectatio: felici-
 tias: vel beatitudi. ſi t̄ aliquā huīana voce
 digna dī vſus: ab illo appellat⁹ eſt breuiter. t̄ e
 in trinitate ſpūsanctus: non genitus: ſed ge-
 nito: ſi genitiq; ſuauitas ingeniti largitate at
 qđ vbertate perfundens oīs creatures p ca-
 prueax: vt ordinem ſuū teneant t̄ locis ſuīs
 acquiescant. **H**ec igit̄ oīa que arte diuina fa-
 cta ſunt: t̄ vnitatē quandā in ſe oſtendunt: et
 ſpēm t̄ ordinē. **Q**uicqd em̄ hoī eſt: t̄ vnu ali-
 quid eſt: ſicut ſunt nature corporū: t̄ ingenia
 aīaz: t̄ aliq; ſpecie formaz: ſicut ſunt figure uſ
 qualitates corporꝝ: ac doctrine vel artes aīaz
 t̄ ordinē aliquē petiit aut tenet: ſicut ſunt pon-
 dera vel collocationes corporū t̄ amores: aut
 delectationes aīarum. **L**eterum in illa ſūma
 trinitate tñ eſt vna quantū tres ſimul: nec pl⁹
 aliquid ſunt due qđ vna. **O**poret igit̄ ut cre-
 atorem per ea que facta ſunt intellectū pſpici
 entes trinitatem intelligamus: cuius in crea-
 tura quō dignū eſt appetit uſtigium. **I**n illa
 em̄ trinitate ſūma origo eſt rerū oīm t̄ pfectiſ
 ſima pulchritudo: t̄ beatissima delectatio. **I**ta
 qđ illa tria: t̄ ad ſeniuē determinari videtur
 t̄ in ſe inſinuata ſunt. **S**ed hic in rebus corporeis
 nō tñ eſt vna: quantū tres ſimul: t̄ plus ali-
 quid ſunt due qđ vna res. **L**eteruz in ſumma
 trinitate tñ ē vna qntū tres ſiſ ſūt: nec pl⁹ ali-
 qd ſūt due qđ vna: t̄ in ſe inſinuata ſūt. **I**ta t̄ ſin-
 gula ſūt i singul: t̄ oīa i singulis: t̄ ſingula i oī-
 bus: t̄ oīa in oīb⁹: t̄ vnu oīa. **Q**ui videt b vel **1. Cor. 13.**
 ex pte. vlg ſpeculū t̄ i enigmate. gaudeat co-
 gnoscēs deū: t̄ ſic deum honoret t̄ grās agat.
Qui at̄ ſi videt: t̄ edat ppietatē ad videndū: n̄ **Roma. 9.**
 ppeſitatem ad calūniandū: qm̄ vnu eſt deus. ſi
 tri trinitas. **N**ec pſufe accipiēdū ē. **E**x qđ oīa: p
 que oīa: i qđ oīa: nec dijs multi: ſi ipi glia ſeclā
 ſeculoꝝ. **E**xplieit liber ſextus.